

מקורות לנושא: עברית ולשון הקודש

ד"ר חזות גבריאלי

1. ספרי דברים פרשת האזינו פיסקה שלג

וכן היה רבי מאיר אומר כל הדר בארץ ישראל וקורא קרית שמע שחרית וערבית ומדבר בלשון הקדש הרי הוא בן העולם הבא.

2. ספרי זוטא פרק טו

וכל שהוא יודע לדבר אביו מלמדו תורה וקרית שמע ולשון הקודש....

3. משנה מסכת מכות פרק ג, משנה טז

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר (ישעיה מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

4. שמות פרק טז

(טו) ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יקוק לכם לאכלה:

5. בראשית פרק י

(כ) אלה בני-חם למשפחתם לשנותם בארצותם בגויהם:

(כא) ולשם ילד גם-הוא אבי כל-בני-עבר אחי יפת הגדול:

6. תהלים פרק כ

(ב) יענך יקוק ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב:

7. הרב קוק, אורות - אורות ארץ ישראל, פרק ז

מלאה היא הנשמה אותיות מלאות אור חיים, מלאות דעה ורצון, מלאות רוח הבטה ומציאות מלאה. מזוהר האותיות החיות הללו מתמלאות זיו חיים כל יתר הדרגות אשר לבנין החיים, אשר לכל שדרות הרצון, הדעה והמפעל, לרוח ונשמה, בכל ערכיהם. כשנגשים למצוה, המצוה היא תמיד מלאה זיו חיים של כל עולמים, מלאה היא כל מצוה אותיות גדולות ונפלאות, מכל תרי"ג מצות התלויות בכל מצוה מכל חיי העולמים שבסוד האמונה. זיו אור אלהים חיים, אור חי העולמים, חי בכל נעם בהוד כל מצוה. תיכף בגשתנו למצוה לעשותה מתגדלות כל האותיות החיות שבמהותנו, אנו מתגדלים ומתגברים, מתעצמים באור חיים והויה עליונה, מפוארה ועשירה עושר קדש עולמים, ובאור תורה וזיו חכמה. נוהרות עלינו אותן האותיות של מקורות התורה, ולעומתם מתנשאות אותיות החיים המלאות זיו ואור פנימי שבמהותנו, ותסיסה הרת-עולמים מתהווה. עז חדות נעם, גבורת קודש וששון עדנים, מתהווה ברוחנו פנימה, ובכל היקום מתחדש אור וחיים. העולם מוכרע על ידינו לזכות, על כל פנים מתוסף אור ויושר, רצון ושובע טוב פנימי.

8. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה עמוד א

אמר רב יהודה אמר רב: יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ.

9. זוהר כרך ב (שמות) פרשת תרומה דף קסא עמוד ב

קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמא,

10. בראשית פרק ב

(ט) וַיִּצַר יְקֹקֵק אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מִה־יִּקְרָא־לּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לּוֹ הָאָדָם גִּפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:

(כג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפֶּעַם עָצָם מְעַצְמֵי וּבִשָּׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָהּ־זֹאת: